

עורך-הדין זוכה במישפט

וחוקרו נחקר

על התנהגותו

במיבצע מישפטי מדהים וחסרת-קדום, בסיוע אלקטרוני חדיש ומתוחכם ובשיתוף פעולה עם מחלקי המודיעין ברחבי הארץ, הפילה המישפטה את עורך-הדין אבי ברדוגו ואת משה ביבס... פקד מוקי קנובלר, ראש מחלק המודיעין ב"ל"שכה לתפקידים מיוחדים של מישפטה ירושלים, מצץ את מיקטרתו בשלוות מופ"ל אתה. "אין תגובה", אמר. "על מה אתם מדברים בכלל" התפלא בחיך מנמס. "הרי הסיפור כולו, איך נפלו ביבס וברדוגו גו למלכודת המישפטית, עדיין ממשיך להדהים את אנשי העולם התחתון..."

אלם, השבוע שחלף מאז החליט השופט גולדברג בבית-המשפט-המחוזי ב"ל ירושלים לזכות את ברדוגו, מכל אשמה, הביא שינוי מדהים בלמדתו של פקד מוקי קנובלר. קשה היה לקשר בין הקצין הנבון, המסרב בכל תוקף לדבר עם ע"י חונאים על המיקרה, לבין התיאור המל-היב של קצין המישפטה המסור והמבריק, הפרעל בשיטות מתחכמות לביעור הפשע בעיר הבירה, כפי שפירסם בהרחבה ביר-חזן חדשות המישפטה. מייד אחרי הפרשה, גם שאר אנשי המישפטה, שהוזכרו להצי-סלם ליד הרקוש הגנוב ולפאר את יכולתה של המישפטה לעומת העברייני ברדוגו, אינם נלהבים כיום לשוב ולפרט את "שיטות העבודה המיוחדות" של מישפטה ירושלים, שבעזרתן נפל אבי ברדוגו בפח. הסיבה למבוכתם של שוטרי הבירה קשורה, לדיברי התוכחה הקשים שנשמעו מפי השופט גולדברג בסיומו של גור-הדין שבהם זוכו אבי ברדוגו וידידתו ענת סר-גוסטי: "לא כל אנשי המישפטה שהעידו סיפרו בבית-המישפט כל מה שהיה ידוע להם... יש להתרע על שיתוף-הפעולה ש"בו זכה העיתון מצד המישפטה... מעשי ידיה של המישפטה ראוים להתפאר, אך לא על הדרך הו תפארתה."

השוטרים הצטרפו. ב-4.1.77 נעצר אבי ברדוגו במלון הילטון בירושלים, כחשוד בתיווך ברקוש גנוב. יחד עימו נעצרו משה ביבס וענת סרגוסטי, ידידתו של ברדוגו. המיבצע שהביא לתפיסתם תור-אר עליידי כלי-התיקשורת כאחד המיבצ-עים המסוכנים ביותר שביצעה המישפטה, וזו היתה גם הסיבה לגאונות הרבה של שוטרי ירושלים, שלא בכל יום זוכים בתישבות מצד העיתונאים על עבודתם המוצלחת.

הגדיל לעשות מכולם העיתון חדשות המישפטה, שזכה בשיתוף-פעולה מלא מצד רבי-פקד יעקוב רווח, שהסכים לשחזר למ-



מזוכה ברדוגו נולד מחדש

עו העיתון את כל מעשה התפיסה, בכי-כובם של אנשי המישפטה שנטלו חלק במיבצע המקורי, וכך, בעיצומה של ה-חקירה המישפטית, ועוד בעתם החל ה-עניין מתברר בפני השופט. יכול היה ה-עיתון לצטט את אנשי המישפטה, שהאי-



זמר-מוכה תבורי הכבוד ניקנה בום

דרכי-אדם
מחירה של אהבה

הזמר התאהב במעריצתו

אנכי חבריה היפותה

ושמו קץ לרומן

חבורת האמנים ירשה כבר במכונית, והתכוננה לשים פעמיה חזרה לתל-אביב. זמן קצר קודם-לכן הסתיימה ההופעה ב-בית אבא חושי בחיפה ודומה היה שהסי-תים עוד ערב רגיל ושיגרתני. אך לפתע הופיעו הצרות. בדמעותם של בחורים אחדים שניגשו למכונית וביקשו מן הזמר שימי תבורי שייצא לשוחח א-י-תם הגע. היתה זו תחילתו של סינר-בלהות לגבי שימי, שלב אחד ברומן ה-יפה והמסוכן שליות את חייו בתקופה האחרונה. הפעם הסתיים הדבר בבית-החולים.

הנפוחה פעירה. שימי תבורי הוא

זמר צעיר שוכבו החל דורך באחרונה בשמי הזמר בארץ, ושירו לילה בלי כוכב שהיה זה שבועות אחדים בראש מיצעדי הפזמונים. יש הצופים לו עתיד גדול ומשורים אותו טובים בזמרי ישראל. אמי-רים עליו שהוא מסלסל בקולו מסילסילי סרוסי, משקיע רגש נוסח אבי טולידאנו, ומה נוסחה בטוחה יותר לשבירת לבבות? והנפוחה אכן פעלה, לפחות במיקרה אחד. לפני כחודשיים הופיע שימי ערב אחד באיזור חיפה, ושם נפל עליו מבטה של נערה בת 17 ממצא רוסי, ורושקה השניים התאהבו ובילו יחדיו כל רגע פנוי, שוחחו בלפון והתכתבו לא-הרף. **מכות נוסח רופיה.** הכל התנהל על מ-מינחות עד לאותו לילה מר בשבוע ש-עבר, שבו ניגשו הביריונים אל המכו-נית שבה ישבו שימי וחבריו, והומיניהו לצאת אליהם, בהאנה שברצונם להוד-מינו להופיע בכסיס צבאי, בני ברזילי, אמרגנו של שימי, ביקש לצאת אליהם בתוקף תפקידו, אך הם טענו שישידרו את העניין עם שימי לבדו.

הבחורים והבילו את הזמר לסימטה אפלה שבסמוך, ושם התנפלו עליו והפי-ליאו בו את מכותיהם. אחרי-כך הסבירו

לו שזה, בערך, מה שקורה לבחור שיוצא עם ורושקה. הוא הוזהר שאם יעז להמ-שיך להתראות איתה, ירצחו אותו נפש. כאשר הלף זמן האמרגן החל דואג, יצא לחפש את שימי ומצא בסימטה מכר-סה דם, כשהוא זחל לעבר המכונית. שימי הובהל לבית-החולים, ושם אובחנו אצלו חבלות קשות בזרוע, בצלעות ובראש. במשך ימים אחדים סירב לצאת מהבית, וכמה מהופעותיו בוטלו.

בתחילה ביקש לנקום את נקמת גאון-הו, שנפצעה אף היא אך משחלף זמן הצטנן הנרגע, וכיום הוא מודה בפה מלא שהוא מפחד להסתבך עם הכנופיה, אשר לוורושקה תנאוהו — היא אינה מוותרת. היא ממשיכה לטלפן בעקשנות, ושימי מתקשה להסביר לה שהוא לא מחפש צרות, רשאהבה היא אולי דבר טוב — אבל החיים חשובים יותר.

מישפטה

ניאופים במדי המישפטה

השוטר והשוטרת חיפשו חדר

במזון לתנות אהבים

ההגיעו לבית-החולים

הזעקות הרמות שבקעו מהחדר שבמלון הזעיקו את כל דיירי הבית. כשפרצו אלה לחדר, ניגלה לעיניהם מחזה אימים: ב-מרכז החדר התכתשו שני גברים שהאחד מהם אחז בידו שבר בקבוק והשני נוסף למולו בתעודת-שוטר. מפנית החדר השקי-פה על המחזה צעירה שמנומת בפנים חיזורים.

בעל המלון, גברתן במינסני גינס מזר-המים, ניסה להפריד בין שני הניצים אך לשווא. הוא אף הזעיק את המישפטה בטרם ייהרס מקור פרנסתו והקרב יסתיים באסון. המישפטה הגיעה למקום תוך דקות ספורות, ורק אז הופסק הקרב.

אהבה בשיטות אלימות. למחרת

נפוצה הידיעה על המיקרה בתחנות המיש-טרה של מרחב הירקון ומרחב דן. התברר שרבה-הסמל שפניו נחתכו הוא דוד רופא, איש מחלקת החקירות במישפטה רמת-גן ואילו האשה שנכתה בעת הקרב האלים היתה ידידתו, השוטרת רחל בן-דוד המשי-רתת במדור רישום פלילי בתחנת מישפטה מרחב הירקון ברחוב הרכבת בתל-אביב.

הידיעה היכתה בהלם שוטרים וקצינים כאחד, ובמהרה הגיעה גם לאוזניהם של קציני המחוז הבכירים, אלא שדובר המחוז דאג להצניעה, והיא לא נמסרה בדיווח ה-יומי השוטף לכתבים הפליליים של העי-תונים היומיים. היתה לכך סיבה טובה, שכן נסיבות ההתכתשות האלימה במלון חביב היו מביכות ביותר.

לרס"ל רופא היו כוונות רומנטיות ב-החלט כאשר הגיע עם השוטרת בן-דוד אל בניין המלון, אלא שכאן נכונה לו אכזבה קטנה. חיים חביב, אחד מתישעה האחים שלהם שייך בית-המלון, בישר לו שכל החדרים תפוסים והוא יצטרך לוותר לפי שעה על כוונותיו. אלא ששוטרי מיש-טרת ישראל אינם מוותרים בקל, וכשעמד רופא על דעתו לקבל חדר ולו רק לשעה קלה, נכנע בעל המלון ויעץ לו לעלות אל הגג ולמצוא שם את סיפוקו הרומנטי.

דוד רופא ורחל בן-דוד פנו לעלות, אך בדרך הם נמלכו בדעתם והחליטו לני-סות לקבל חדר "בהשאלה" מאחד הדיירים הקבועים בבניין. רופא נכנס אל אחד החדרים שלף את תעודת השוטר ודרש מהדייר הערבי שיפנה את החדר, כשנתקל בסירוב, ויתר ופנה לחדר הסמוך — שהיה ריק. דקות אחדות אחרי שנכנסו דוד רופא וידידתו השוטרת אל אותו חדר, התפרץ לשם דייר ערבי אחר, חברו של בעל החדר שנעדר, ודרש מהם להסתלק. הוא חשד שהם באו לגנוב מרכוש חברו. גם עשתה השוטר ששלף רופא מכיסו לא עשתה רושם על הערבי. חמתו של השוטר בערה בו, הוא התנפל על הערבי ושבר את ידו, אלא שהערבי התגלה כעקשן, לא נכנע, ניפץ בקבוק והסתער על רס"ל רופא. ה-המשך היה בלתי-נמנע.

חקירה במטה הארצי. רס"ל רופא

ניסה לטשטש את העובדות, וטען כי בא למקום לבדוק חשד של גניבות וביקש לערוך חיפוש אצל מספר חשודים. הערבי שנעצר דבק בגירסה השנייה, שלפיה לא היה לרופא מה לחפש בבניין וזלה מקום לתנות בו אתכים. הוא טען שהשימוש ב-שבר הבקבוק היה בבחינת הגנה עצמית נגד השוטר האלים.

למרות שעדותו של איש המישפטה היתה אמורה להיות אמינה יותר — נטו